

Broj: KPV-05/07

Sarajevo, 26.06.2007.godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Božić Zorana, kao predsjednika vijeća, te Mirze Jusufovića i Ize Tankića kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Idrizović Sedina, u krivičnom predmetu protiv optuženih Radić Gojka, Ivanković Ivana, „Gojan“ d.o.o. Ljubuški, „Comex Stojić“ d.o.o. Široki Brijeg zbog krivičnih djela pranje novca iz člana 209.stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 1. i porezne utaje iz člana 273. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom optužnica Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj: KT-23/03 od 05.12.2003. godine i KT-139/04 od 11.09.2006. godine, po održanom ročištu za razmatranje sporazuma o priznanju krivnje i pretresu za izricanje krivičnopravne sankcije, u prisustvu tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine Ismeta Šuškića, optuženih Radić Gojka, Ivanković Ivana te branilaca optuženih Ankice Hrstić i Gavriela Gunjak po zamjениčkoj punomoći za branioca Zdravka Rajić advokata iz Mostara i zastupnika pravnih lica, „Gojan“ d.o.o. Ljubuški, „Comex Stojić“ d.o.o. Široki Brijeg Minadira Aščerić i Mome Čerić, donio je i javno objavio, dana 26.06.2007. godine, slijedeću:

P R E S U D U

- 1. Optuženi Radić Gojko zvan Gojan, sin Marka i Slavke rođene Bandur, rođen 02.06.1949. godine u Ljubuškom, stalno nastanjen u Ljubuškom-Radišići, Hrvat, državljanin BiH, po zanimanju vozač i trgovac, director firme „Gojan“ d.o.o. Ljubuški, oženjen, otac dvoje punoljetne djece,**
- 2. Optuženi Ivanković Ivan, sin Stojana i majke Ive, rođen 29.09.1957. godine u Širokom Brijegu-Kočerin, stalno nastanjen Trn b.b. Široki**

brijeg, Hrvat, državljanin BiH, po zanimanju trgovac, director firme "Comex Stojić" d.o.o. Široki Brijeg, oženjen, otac četvoro djece,

3. Optuženi Gojan d.o.o. Ljubuški Bana Jelačića b.b.Ljubuški,

4. Optužani „Comex Stojić“ d.o.o. Široki Brijeg, Fra Didaka Buntića 59 Široki Brijeg,

KRIVI SU

Što su:

Optuženi Radić Gojko,

I

1. Kao direktor i odgovorna osoba u firmi «Gojan» d.o.o.Ljubuški, u maju i junu 2003. godine, radi prikrivanja stvarnog izvora gotovog novca kojim je raspolagao i izbjegavao plaćanja poreza na promet, izvršio razduženje robe putem veleprodaje na način što je prethodno stupio u kontakt s povjerljivom osobom koja je bila u dogovoru sa Pilić Rankom, vlasnikom firme «Uzdah» d.o.o. Doboj i koji je pristao da većem broju pravnih lica preko žiro računa svoje firme izvrši pranje novca i da izbjegnu plaćanje poreza, kojoj povjerljivoj osobi je optuženi predao gotovinu u iznosu od 58.133,00 KM i dva krivotvorena računa na ukupan iznos od 58.133,00 KM, prilažući istovremeno i krivotvorene narudžbenice firme «Uzdah», sa izjavom, po kojima se navodni naručilac «Uzdah» oslobađa plaćanja poreza na promet, iako je znao da robu iskazanu na računima nije prodao firmi «Uzdah», zbog čega je on po članu 13 Zakona o porezu na promet postao obveznik plaćanja ovog poreza, pa je ta povjerljiva osoba novac i popunjene naloge za prenos novca nosila Lukiću u Banja Luku, koji je uz prethodnu saglasnost i dogovor sa Pilićem, novac primao i polagao na račune njihove firme «Uzdah» i isti dan položeni novac transferisao tako što je popunjene naloge za prenos ovjeravao pečatom firme «Uzdah» i svojim potpisom, i ovim nalozima novac prebacivao na transakcijski račun firme «Gojan» d.o.o., na koji način je optuženi Radić Gojko gotov novac u iznosu od 58.133,00 KM legalizirao, jer je plaćanjem žiralnim putem gotov novac vratio na račun svoje firme, i ako je znao da je taj novac pribavljen krivičnim djelom – utajom poreza i izdavanjem krivotvorene

fakture i narudžbenice, i istovremeno izbjegao platiti porez na ovaj iznos u iznosu od 11.627,00 KM.

2. Kao vlasnik i odgovorna osoba u pravnom licu „ Gojan“ d.o.o. Ljubuški, u toku 2003. godine, u namjeri da opere novac, stečen prodajom robe za gotovinu za koju nije platio porez, a koju robu je kroz knjigovodstvo lažno prikazao kao prodaju uz oslobađanje od poreza na promet, izvršio razduženje takve robe putem veleprodaje na način što je, njemu poznatim osobama, predao gotov novac da preko računa firmi „Sumrak Group“ d.o.o. Laktaši, „Ploter“ d.o.o. Laktaši, „Delta Prom“ d.o.o. Banja Luka i „Mustang“ d.o.o. Ilijaš, izvrši pranje ovako stečenog novca i time izbjegne plaćanje poreza, pa je tako predao novac u iznosu od 101.289,51 KM i krivotvorene račune, prilažući istovremeno i krivotvorene narudžbenice pomenutih firmi sa izjavom po kojoj se te firme kao kupci oslobađaju plaćanja poreza na promet, iako je znao da robu iskazanu, po tim računima, nije prodao navedenim firmama, zbog čega je on po članu 13. Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga postao obveznik plaćanja poreza, pa su njemu poznate osobe, primljeni novac položili na račune navedenih firmi i isti dan položeni novac transferisali na način što su izdali naloge za prenos na račune optuženog, na koji način je optuženi gotov novac u iznosu od 101.289,51 KM, legalizirao jer je plaćanjem žiralnim putem gotov novac vratio na račun svoje firme, iako je znao da taj novac potiče od prodaje robe na koju nije plaćen porez u iznosu od 21.783,39 KM, izdavanjem krivotvorenih faktura i na osnovu krivotvorenih narudžbenica sa izjavom.

Drugooptuženi Ivanković Ivan

II

1. Kao direktor i odgovorna osoba u firmi «Comex Stojić» d.o.o. Široki Brijeg, u maju 2003. godine, radi prikrivanja stvarnog izvora gotovog novca kojim je raspolagao i izbjegavanja plaćanja poreza na promet, izvršio razduženje robe putem veleprodaje na način što je prethodno stupio u kontakt s povjerljivom osobom koja je bila u dogovoru sa Pilić Rankom, vlasnikom firme «Uzdah» d.o.o. Doboj i koji je pristao da većem broju pravnih lica preko žiro računa svoje firme izvrši pranje novca i da izbjegnu plaćanje poreza, kojoj povjerljivoj osobi je optuženi predao gotovinu u iznosu od 92.352,00 KM i dva krivotvorena računa na ukupan iznos od 92.352,00 KM, prilažući istovremeno i krivotvorene narudžbenice firme «Uzdah», sa izjavom, po kojima se navodni naručilac «Uzdah» oslobađa plaćanja poreza na promet, iako je znao da robu

iskazanu na računima nije prodao firmi «Uzdah», zbog čega je on po članu 13. Zakona o porezu na promet postao obveznik plaćanja ovog poreza, pa je ta povjerljiva osoba novac i popunjene naloge za prenos novca nosila Lukiću u Banja Luku, koji je uz prethodnu saglasnost i dogovor sa Pilićem, novac primao i polagao na račune njihove firme «Uzdah» i isti dan položeni novac transferisao tako što je popunjene naloge za prenos ovjeravao pečatom firme «Uzdah» i svojim potpisom, i ovim nalozima novac prebacivao na transakcijski račun firme «Comex Stojić» d.o.o., na koji način je optuženi gotov novac u iznosu od 92.352,00 KM legalizirao, jer je plaćanjem žiralnim putem gotov novac vratio na račun svoje firme, i ako je znao da je taj novac pribavljen krivičnim djelom – utajom poreza i izdavanjem krivotvorene fakture i narudžbenice, i istovremeno izbjegao platiti porez na ovaj iznos u iznosu od 18.471,00 KM.

2. Kao vlasnik i odgovorna osoba u pravnom licu „Comex Stojić“ d.o.o. Široki brijeg, u toku 2003. godine, u namjeri da opere novac, stečen prodajom robe za gotovinu za koji nije platio porez, a koju robu je kroz knjigovodstvo lažno prikazao kao prodaju uz oslobađanje od poreza na promet izvršio razduženje takve robe putem veleprodaje na način što je, njemu poznatim osobama, predao gotov novac da preko računa firmi „Santos invest“ d.o.o. Laktaši, „Sirius“ d.o.o. Brčko, „Sumrak Group“ d.o.o. Laktaši, izvrši pranje ovog novca i time izbjegne plaćanje poreza pa je tako predao novac u iznosu od 120.349,59 KM i krivotvorene račune, prilažući istovremeno i krivotvorene narudžbenice pomenutih firmi sa izjavom po kojoj se te firme kao kupci oslobađaju plaćanja poreza na promet, iako je znao da robu iskazanu po tim računima nije prodao navedenim firmama, zbog čega je on po članu 13. Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga postao obveznik plaćanja poreza, pa su njemu poznate osobe primljeni novac položile na račune navedenih firmi i isti dan položeni novac transferisali na način što su izdali naloge za prenos na račune optuženog, na koji način je optuženi gotov novac u iznosu od 120.349,59 KM legalizirao jer je plaćanjem žiralnim putem gotov novac vratio na račune svoje firme iako je znao da taj novac potiče od prodaje robe na koju nije plaćen porez u iznosu od 31.450,18 KM, izdavanjem krivotvorenih faktura i na osnovu krivotvorenih narudžbenica sa izjavom.

Čime su

Prvooptuženi Radić Gojko pod tačkom 1. i 2., počinio produženo krivično djelo porezne utaje iz člana 273. stav 2. KZ FBiH, u vezi sa čl. 54. KZ BiH, pod tačkom 2. krivično djelo pranje novca iz člana 209. stav 2. u vezi st. 1. KZ

BiH i krivično djelo krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 1. KZ-a FBiH, a sve u vezi članom 53. KZ.BIH.

Drugooptuženi Ivanković Ivan , pod tačkom 1. i 2. počinio produženo krivično djelo porezne utaje iz člana 273. stav 2. KZ FBiH, u vezi sa čl. 54. KZ BiH, pod tačkom 2. krivično djelo pranje novca iz člana 209. stav 2. u vezi st. 1. KZ BiH i krivično djelo krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 1. KZ-a FBiH, a sve u vezi članom 53. KZ.BIH.

Pa sud optuženim Radić Gojku i Ivanković Ivanu za

-krivično djelo pranje novca iz člana 209. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH, a po osnovu navednog zakonskog propisa te uz primjenu odredbi članova 40, 41. stav 2. 48, i 49. KZ BiH, utvrđuje kao glavnu kaznu:

-kaznu zatvora u tajanju od po 3 (tri) mjeseca i istovremeno određuje da se ista neće izvršiti ako optuženi u roku od 1 godine od dana pravosnažnosti ove presude ne počine novo krivično djelo i novčanu kaznu kao sporednu kaznu u iznosu od po 14.000 KM (četnaest hiljada KM),

- za krivično djelo krivotvorenja isprave iz člana 373. stav 1. KZ FBiH izriče im se novčana kazna u iznosu od po 3.000,00 KM (trihiljade KM)

- za produženo krivično djelo porezne utaje iz člana 273. stav 1. KZ FBiH izriče im se novčana kazna u iznosu od po 7.000,00 KM (sedam hiljada KM)

Pa im sud, primjenom odredbi člana 53. stav 2. tačka b) do d) KZ BiH, optuženim Radić Gojku i Ivanković Ivanu za počinjena krivična djela u sticaju izriče

USLOVNU OSUDU

Kojom im se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od po 3 (tri) mjeseca, i istovremeno određuje da se ova kazna neće izvršiti ako optuženi u roku od 1 godine od dana pravosnažnosti ove presude ne počine novo krivično djelo, i jedinstvena

NOVČANA KAZNA U IZNOSU OD PO 15.000,00 KM

koju su optuženi dužni platiti u roku od 3 (tri) mjeseca.

Ukoliko optuženi novčanu kaznu ne plate u roku koji je utvrđen presudom sud će bez odlaganja donijeti odluku da im se novčana kazna zamjeni kaznom zatvora, i to tako što će se za svakih započelih 50,00 KM novčane kazne odrediti jedan dan zatvora.

Na osnovu člana 188. stav 1. ZKP-a BiH optuženi se obavezuju da snose troškove krivičnog postupka u iznosu od po 150,00 KM a koji se odnose na troškove finansijskog vještačenja, te iznos sudskog paušala u iznosu od po 100,00 KM, koje troškove su dužni platiti u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom izvršenja.

III

1. PRAVNA OSOBA «Gojan» D.O.O.LJUBUŠKI, Ul Bana Jelačića b.b.

Odgovorna je

Što je:

Kao pravna osoba raspolagala protupravno ostvarenom imovinskom koristi koju je u ime, za račun i u korist iste ostvario optuženi Radić Gojko, kao direktor i odgovorna osoba, a u iznosu i na način opisan u tački dva izreke osuđujućeg djela presude(u odnosu na optuženog Radić Gojka)

Čime je

Pravna osoba «Gojan» d.o.o. Ljubuški, odgovorna da je počinila krivično djelo pranje novca iz člana 209. stav 2. u vezi st. 1. KZ BiH, krivično djelo krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 1. KZ-a FBiH i krivično djelo porezne utaje iz člana 273. stav 2. KZ FBiH, a sve u vezi članom 53. KZ BiH.

IV

2. PRAVNA OSOBA «Comex Stojić» D.O.O. Široki Brijeg, Ul, Fra Didaka Bundića 59.**Odgovorna je****Što je:**

Kao pravna osoba raspolagala protupravno ostvarenom imovinskom koristi koju je u ime, za račun i u korist iste ostvario optuženi Ivanković Ivan, kao direktor i odgovorna osoba, na osnovu vlastitog odobrenja, a u iznosu i na način opisan u tački dva izreke osuđujućeg dijela presude (u odnosu na Ivanković Ivana)

Čime je,

Pravna osoba „Comex Stojić“ d.o.o. Široki Brijeg odgovorna da je počinila krivično djelo pranja novca iz člana 209 stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH, krivično djelo krivotvorenja isprave iz člana 373 stav 1. KZ FBiH, i krivično djelo porezne utaje iz člana 273 stav 1. KZ FBiH a sve u vezi sa članom 53. KZ BIH.

Te Sud optuženim pravnim osobama „ Gojan“ d.o.o. Ljubuški i „ Comex Stojić“ d.o.o. Široki Brijeg

- za krivično djelo pranje novca iz člana 209. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH, utvrđuje:

NOVČANU KAZNU U IZNOSU OD PO 4.000,00 KM (ČETIRIHILJADE KM),

- za krivično djelo krivotvorenja isprave iz člana 273. stav 2. KZ F BiH utvrđuje

NOVČANU KAZNU U IZNOSU OD PO 2.000,00 KM (DVIJE HILJADE KM)

- za krivično djelo porezne utaje iz člana 273. stav 2. KZ F BiH utvrđuje

NOVČANU KAZNU U IZNOSU OD PO 3.000,00 KM (TRI HILJADE KM),

Pa im sud primjenom odredaba člana 53. st.2 tačka d) i čl.131. KZ BiH, kao odgovornim pravnim osobama, za učinjena krivična djela u sticaju izriče

JEDINSTVENU NOVČANU KAZNU U IZNOSU OD PO 5.000,00 KM (PET HILJADA KM), koju imaju platiti u roku od 2 (DVA) MJESECA po pravomoćnosti presude, u protivnom ista će se prinudno naplatiti.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilaštvo Bosne i Hercegovine, Optužnicama broj KT-23/03 od 05.12.2003. godine i KT-139/04 od 11.09.2006. godine optužilo je Radić Gojka, Ivanković Ivana, i pravna lica "Gojan" d.o.o. Ljubuški i "Comex Stojić" d.o.o. Široko Brijeg i dr. za krivično djelo pranje novca iz člana 209. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, krivično djelo krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i krivično djelo porezne utaje iz člana 273. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, sa prijedlogom da se oglase krivim i kazne po zakonu.

Nakon potvrđivanja navedenih optužnica od strane sudije za prethodno saslušanje ovog Suda, te održanog ročišta o izjašnjenju o krivnji na kojem su se optuženi izjasnili da nisu krivi, spis je upućen vijeću radi zakazivanja glavnog pretresa. Kako su po naznačenim optužnicama vođena dva zasebna postupka protiv ovih optuženih a pod poslovnim brijem ovog suda KPV-08/04 i X-K-06/267, a zbog istih krivičnih djela, na prijedlog Tužilaštva Bosne i Hercegovine Sud je donio rješenje broj Kpv-08/04 od 25.05.2007.godine, kojim je spojeno vođenje krivičnih postupaka, te je odlučeno da će se provesti jedinstven postupak pod poslovnim brojem ovog suda broj Kpv-08/04 u kojem će se donijeti jedna presuda.

Dana 25.05.2007. godine optuženi Radić Gojko, Ivanković Ivan, te optužene pravne osobe "Gojan" d.o.o. Ljubuški i "Comex Stojić" d.o.o. Široki Brijeg zajedno sa svojim braniocima i zastupnicima pravnih lica, zaključili su sa tužiteljem Tužilaštva Bosne i Hercegovine sporazume o priznanju krivnje. Budući da su optuženi Radić Gojko, Ivanković Ivan, te optužene pravne osobe "Gojan" d.o.o. Ljubuški i "Comex Stojić" d.o.o. Široki Brijeg zaključili sporazume sa tužilaštvom, to je postupak na ročištu održanom dana 26.06.2007.godine u odnosu na ove optužene razdvojen, te je protiv ovih optuženih postupak vođen pod poslovnim brojem ovog suda KPV-05/07.

Sud je predmetne sporazume razmotrio, u smislu člana 231. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine i iste prihvatio, na ročištu održanom dana 26.06.2007. godine. Prilikom razmatranja sporazuma, sud je utvrdio da je do zaključenja istih došlo doborovljno, svjesno i sa razumijevanjem, nakon čega su optuženi upoznati o mogućim posljedicama, uključujući i posljedice vezane za imovinskopravni zahtjev i troškove krivičnog postupka. Takođe je utvrđeno da postoji dovoljno dokaza o krivnji optuženih, te da su optuženi razumjeli da se sporazumom odriču prava na suđenje i da ne mogu izjaviti žalbu na krivičnopravnu sankciju koja će mu se izreći. Nakon toga, sporazumi su prihvaćeni i isti su proglašeni sastavnim dijelom zapisnika.

Prihvatanjem zaključenih sporazuma utvrđeno je da su optuženi krivi za počinjena krivičnih djela za koja se terete, te da su ista počinili sa sviješću u pogledu značaja njihovih radnji i voljom za nastupanjem zabranjenih posljedica, što ukazuje na zaključak da su krivična djela za koja se terete počinili sa direktnim umišljajem. Nakon što su tužilac i odbrana iznijeli činjenice i dokaze koji su bili od značaja za odabir vrste i visine krivično pravne sankcije, pristupilo se izricanju istih. S toga je sud optuženim Radić Gojku i Ivanković Ivanu za krivično djelo pranje novca iz člana 209. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH, a po osnovu navednog zakonskog propisa te uz primjenu odredbi članova 40, 41. stav 2. 48, i 49. KZ BiH, utvrdio kao glavnu kaznu kaznu zatvora u tajanju od po 3 (tri) mjeseca i istovremeno odredio da se ista neće izvršiti ako optuženi u roku od 1 godine od dana pravosnažnosti ove presude ne počine novo krivično djelo i novčanu kaznu kao sporednu kaznu u iznosu od po 14.000 KM (četrnaest hiljada KM), za krivično djelo krivotvorenja isprave iz člana 373 stav 1. KZ FBiH izrečena im je novčanu kaznu u iznosu od po 3.000,00 KM (trihiljade KM), za produženo krivično djelo porezne utaje iz člana 273. stav 1. KZ FBiH izričena im je novčana kazna u iznosu od po 7.000,00 KM (sedam hiljada KM, pa je sud, primjenom odredbi člana 53. stav 2. tačka b) do d) KZ BiH, optuženim Radić Gojku i

Ivanković Ivanu za počinjena krivična djela u sticaju izrekao uvjetnu osudu kojom im se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od po 3 (tri) mjeseca, i istovremeno određuje da se ova kazna neće izvršiti ako optuženi u roku od 1 godine od dana pravosnažnosti ove presude ne počine novo krivično djelo, i jedinstvenu novčanu kaznu u iznosu od po 15.000,00 KM koju su optuženi dužni platiti u roku od 3 (tri) mjeseca, te ukoliko optuženi novčanu kaznu ne plate u roku koji je utvrđen presudom sud će bez odlaganja donijeti odluku da im se novčana kazna zamjeni kaznom zatvora, i to tako što će se za svakih započetih 50,00 KM novčane kazne odrediti jedan dan zatvora.

Sud se opredijelio da optuženima Radić Gojku i Ivanković Ivanu za počinjena krivična djela iz člana 209. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH izrekne navedenu uvjetnu osudu smatrajući da će uvjetnom osudom, odnosno samim upozorenjem uz prijetnju kaznom postići svrha krivično pravnih sankcija, te da, u konkretnom slučaju, bezuvjetno izvršenje kazne nije neophodno radi krivično pravne zaštite.

Prilikom odmjeravanja, kako pojedinačno utvrđenih zatvorskih i novčanih kazni, tako i jedinstvenih utvrđenih kazni, Sud je našao da su ovako utvrđene kazne srazmjerne težini počinjenih krivičnih djela i stepenu krivične odgovornosti optuženih.

Na strani svih optuženih cijenjeno je niz olakšavajućih okolnosti koje su uticale na odmjeravanje kazne. Prije svega, sud je uzeo u obzir činjenicu da su svi optuženi priznali izvršenje krivičnih djela, što je rezultiralo zaključenjem sporazuma o priznanju krivnje sa tužiocem. Navedena činjenica je u mnogome doprinijela bržem i efikasnijem okončanju ovako složenog postupka i smanjenju troškova, koji bi sasvim sigurno, u redovnom suđenju bili veoma visoki. Od ostalih olakšavajućih okolnosti Sud je na strani optuženih cijenio da je od vremena izvršenja krivičnih djela do danas prošao veći vremenski period, zatim da se su se optuženi iskreno i korektno držali pred sudom, da su saradivali sa Tužilaštvom u toku postupka, a takođe je cijenjena činjenica da su svi optuženi porodični. Naime, optuženi Radić Gojko je otac dvoje djece, optuženi Ivanković Ivan je otac četvoro djece, dok otežavajućih okolnosti na strani optuženih nije bilo. Prilikom utvrđivanja pojedinačnih kazni zatvora posebno je cijenjena činjenica, uzeta kao osobito olakšavajuća okolnost, da su ovi optuženi već izmirili svoje porezne obaveze, kako je to navedeno u čl. IV Sporazuma. To je opredijelilo sud da primjeni odredbe o ublažavanju kazne, propisane članom 49. KZ BiH i ovim optuženim utvrdi zatvorske kazne ispod zakonom propisanih, za krivično djelo pranje novca iz

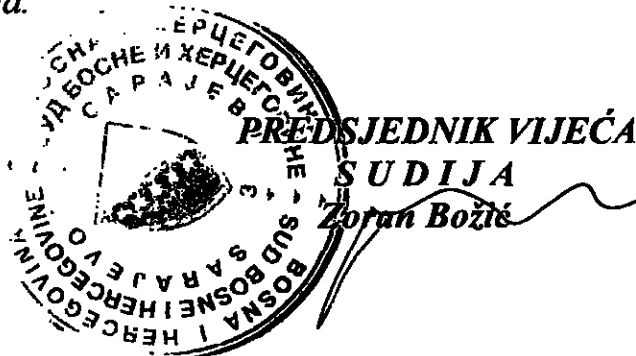
člana 209. stav 2. u vezi stava 1. KZ BiH I istu uslovi primjenom čl. 58. i 59. KZ BiH.

Na osnovu člana 188. stav 1. ZKP BiH optuženi se obavezuju naknaditi troškove krivičnog postupka u iznosu od po 150,00 KM, koji se odnose na troškove finansijskog vještačenja, te iznos od po 100,00 KM na ime sudskog paušala, sve u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom izvršenja. Pri tome, Sud nalazi da su optuženi, obzirom na svoje imovinske prilike, u mogućnosti platiti navedene troškove, te da se plaćanjem istih neće dovesti u pitanje njihovo izdržavanje ili izdržavanje osoba koje su po zakonu dužni izdržavati.

Što se tiče optuženih pravnih osoba, prilikom donošenja odluke u odnosu na iste, sud se rukovodio odredbama člana 124. i 131. KZ BiH. Tako su pravne osobe "Gojan" d.o.o. Ljubuški i "Comex Stojić" d.o.o. Široki brijeg, oglašene odgovornim za radnje povezane sa činjeničnim opisom izreke osuđujućeg dijela presude (u odnosu na optužene Radić Gojka i Ivanković Ivana), pa im je za krivično djelo pranje novca iz člana 209. stav 2. u vezi stava 1. KZ BiH utvrđena novčana kazna u iznosu od po 4.000 KM, za krivično djelo krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 1. KZ F BiH novčana kazna u iznosu od po 2.000 KM, a za krivično djelo porezne utaje iz člana 273. stav 2. KZ F BiH novčana kazna u iznosu od po 3.000 KM, pa je primjenom odredaba o sticaju krivičnih djela, ovim odgovornim pravnim osobama izrečena jedinstvena novčana kazna u iznosu od po 5.000 KM, uz naznaku da se ista ima platiti u roku od 2 mjeseca od dana pravomoćnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Zapisničar:

Sedin Alizović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude optuženim nije dozvoljena žalba na krivičnopravnu sankciju, obzirom na potpisani sporazum o uvjetima priznanja krivnje (član 231. ZKP-a BiH).